

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 101.

Trettende Session.

29de Møde.

Mandagen den 11te November Kl. 1.

(Fortsat.)

Alberti (fortsat): Jeg troer derfor, at der maa ganske andre Beviser til, for at Thinget skulde gaae hen og forandre den Sats af Arvesæstetæfgifter eller Kornafgifter, som Ministeriet i Loven har foreslaaet, og jeg mener derfor, at det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds lige- saavel egner sig til Forkastelse som det, der er kommet frem angaaende Forpagtning.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet: Jeg ønsker meget nødig, at der i Loven optages nogen Bestemmelse med Hensyn til Husene. Der er nemlig nogle af dem, i alt Fald er der fire, der ligge saaledes, at de ikke hensigtsmæssig ville kunne afhændes, medens jeg derimod ikke skjønner rettere, end at det maaskee nok vilde kunne lade sig gjøre med de sex andre. Det er mig imidlertid ikke ganske klart, om Beboerne af disse sidste ville, uden en betydelig Omvei, kunne faae nogen anden Vej for at komme ud til Hovedland- veien end over alle Hovedgaardens Border; men dersom det skulde vise sig, at disse af den Grund ikke behøve at passeres, har jeg aldeles ingen Betænkelse ved at erklære, at jeg vil lade dem bortfølge særskilt. Betingelserne for et saadant Salg har jeg ikke endnu saaledes overveiet, at jeg her skal høre mig derom; men det følger af sig selv, at man vil søge at op- stille antagelige Betingelser, hvorimod jeg,

hvis det skulde være nødvendigt at lade Færdselen fra disse Huse skee over Hovedgaardens Border, vil finde det noget mere tvivlsomt, om det kunde være tilraadeligt at afhænde dem særskilt. Jeg vil derfor ikke see mig istand til at gaae ind paa Loven, forsaavidt der i samme skulde blive optaget en Bestemmelse om disse Husenes Salg. Jeg skal imidlertid endnu hertil føie, at jeg skal see at række mig saa langt, som det paa nogen Maade er mig muligt, for at imødekomme de her yttrede Ansuelser, som jeg, naar Sagen betragtes i sin Almindelighed, aldeles deler. — Jeg kan ikke indbrømme, at der egentlig er noget Begrundet i det Forslag, der er stillet om, at den Afgift, der er lagt paa Borden, skal nedsettes. Jeg troer, at Eien- dommen godt kan bære den; men en anden Sag er det, hvis Thinget skulde komme til den Mening, at den er for stor; i saa Fald skal det ikke fra min Side være nogen væsentlig Hindring for at tage imod Loven, om den bliver nedsat til f. Ex. 125 Tdr. af hver Kornsort; jeg foretrækker imidlertid Loven uforandret.

Gad: Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaae de almindelige statsoekonomiske Grund- sætninger, der bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenørn), thi deels troer jeg, det vilde blive temmelig vidtløftigt, naar man skulde gaae dy- bere ind derpaa, og deels troer jeg ogsaa, det mindre behøves. Jeg skal kun forvare mig imod, at det Exempel, han nævnte, at en Gaard for en vis Tid tilbage kun havde kastet $\frac{1}{5}$ af hvad den nu koster, skulde bevise, at Pengene vare sunkne saa stærkt i Værdi. Der er na-